

Cu rugă în privire

Aspiranta

Cu rugă în privire

În ziua cea fierbinte din luna lui Cuptor
Pășeam încet, cu trudă și pasul obosit,
Iar gândul mă-ndemna cu glas stăruitor
S-ajung cât mai curând la cuibul meu dorit.

Și iată, am zărit a mea bătrâna casă
Ce sta îngenuncheată parcă în rugă mută,
Din ziduri auzeam : "Puterile mă lasă,
Dar tu să știi, fetițo, eu nu mă dau bătută!"

Cu lacrimi am deschis porțița ferecată
Legată strâns cu lanțuri și lacăt ruginit,
Era pe-alocuri ruptă de vânturi și de soartă,
Scrâșnea la încheieturi c-un vaiet obosit.

Când am pășit în curte cu dorul cel nespus
Bătrânul nuc din frunză a început să plângă,
Castanul meu cel falnic era demult supus,
Își aștepta sorocul ca timpul să-l învingă.

Cu inima-n genunchi iertare am cerut
Acestui colț de rai, ce mi-a hrănit suflarea,
Am sărutat pământul în care am crescut
Spunându-i cu iubire: Ți-am auzit chemarea!